

W Edług Wiedenskich wiadomości Augustissimus Imperator, chociaż nade-
 licyach Laxemburgu rezyduiacy, postaręmuż nie vstaie trzymać conferen-
 cyi, *in ordine ad statum presentem* Kráioŭ Medyo'áńskich, ktore *in periculo* zostáa,
 nietylko *ex parte* Xiażęciá I. M. Sabaudia, ále też y *ab Rege Christianissimo*, musi bo-
 wiem Cesarz I. M. *sic stantibus rebus* zdesperowanego zdrowia Krolá I. M. Hisz-
 páńskiego *providere securitati* tamtey strony, áby *sensum* Hiszpáńskie Krolestwá, nie
 szwánkowały, od potęgi Fráncuskiey, y dla tey to przyczyny Xiażęciá De Baden
 Hetman Wielki Woyšk Cesarzkich *in Imperio* musiał się y musi zabáwić w Państwie
 Rzymskim, nie bez apparentey, że ztamtym Woyškiem będzie musiał Mars-
 łwoy obroćić ku Xiešwu Medyołáńskiemu, iáko o tego potrzebá wyciągáć będzie;
 á przeto Naywyższa *Directia* Woyšk Cesarzá I. M. w Węgrzech temuz Xiażę-
 ciu I. M. co y przeszłego Roku Eugeniuszowi Sabaudia zdána będzie, z wlaszczá
 kiedy dał próbę swoiey wielkiey odwagi y Boáterstwá Zołnierz wielki y Kawá-
 ler doświadczony ná blisko przeszley Campániey. Nie vstaie też Gubernium
 Cesarzkie dále *insistere y sollicitare* v różnych niektorych Xiażat Páństwá Rzym-
 skiego, tráktuiac, o vstąpienie ludzi y Tropow swoich, ná potrzeby Cesarzá I. M.
 aby ich ieszcze trzymáli y sámiz *pro omni necessitate*, y spodziewa się że ná vsilne
 instáncyje Cesarzá I. M. Cirkuly Fráńkofske y Szwabskie zechca pozwolić Ce-
 sarzowi I. M. *pro auxilio certum numerum* Zołnierstwá, tak do Węgier iáko y ná o-
 bronę Kráioŭ należacych do Korony Hiszpáńskiey, y iuż dobry dał z siebie przy-
 kład Xiażę Wirtemberskie, kiedy Officyerom Cesarzá I. M. *in Imperio* ná rekru-
 tách zostáiacym, oddał kilkát choragwi Zołnierzá dobrego Stárego doświadczone-
 go, ktorzy poyda pod stáre Regimenty ná kompletowanie. Przywodzi też do
 końca skwádrę Donáyska, kiedy wytáwili Cesarscy nowe Okrety wojenne, pro-
 porcyonálne *ad Navigationem* Rzeki, y wielce dobrze się vdáli, bo ten co ich sprá-
 wił był człowiek wielkiey *experientiey in Navigatione* Donáiu, żeby ich zás ośá-
 dzić doświadczonymi Zeglarzámi, wydane sa ná to summy pieniężne znaczne
 Admirálowi Assemberkowi, ktory takowych z Hámburku sprowadza, y wtych
 dniách spodziewáno się go ze wszytkimi potrzebámi y Márynarzámi. Iuż
 wyszły oštátne ordynáńse Cesarzkie do wszytkich Regimentow, áby do Márlu
 przystąpił, máiac *ultimis* tego Mieściacá, ciągnac ná miestyce sobie náznáczone dla
 Generalnego Popisu. Tropy Naiásnieyszego Krolá I. M. Polskiego Sáskie wzia-
 wszy swoię należyta zapláte Zołdu ciągnęły przez Węgry do Polski ná Imprezę
 Kámiencá Podolskiego w ántę stronę. *Eminentissimus Cardinalis* Colonicz po-
 wrocił z Węgier do Wiedná, gdzie *disposuit* Obywatelów Węgierskich, że oštátek
 dwuch Millionów piędzy wyda i na wojnę, według *accordu* y postanowienia,
 niecheac podlegáć *rigori Executionis militaris in casu renitentia*. Od Páństwá też
 Rzymskiego nádechóziły Tropy recrutowe do Węgier, y pewnie niewatpić, że
 wszytkie Regimenty záwczásu kompletowane zostána, bo chociaż jest iakakol-
 wiek *apparentia* do Pokoiu z Portha Ottománka za medyátia Krolá Angielskiego
 Wilelmá, (ktorego Posel Milorpáget ná to wezwány od wielkiego Wezyrá itánał
 iuż był w Adryánopolu) postaręmuż Gubernium Cesarzkie nie ze wszytkim daie
 vcho Tureckim srodze cięszkim *in propositioe* Tráktatow *Punctum*, tak tym co do
 Cesarzá I. M. náleża, iáko y tym co do Korony Polskiey, y Rzeczypospolitey We-
 neckiey, álbowiem wszytkie sa przytrudnieysze, gotuie się Cesarz I. M. flutnie
 rá wojnę z wlaszczá gdy wiadomo mu iest dobrze, że siły Tureckie tego Ro-
 ku nie moga żadna miára bydź moene, iáko náwatłone przeszley Campaniey, á
 do tego Sultan Cesarz Turecki, spuścił nie iáko kwintę po zawártym Pokoiu Mo-

nárchow Colligatow z Korona Fráncuska, widząc nadchodzące niebezpieczeństwo Páństwu iego Tureckim, gdyby stany y Xiażetá Páństwa Rzymkiego concurrowały do pośilku Cefárzá I. M. przeciwko niemu: przeto Augustissimus Imperator *non retardat* w gotowościach woennych, ani nie odrzuca zamysłów swoich ná jednę wielką Imprezę przyszłej Cámpániey. Nim Cefarz I. M. y z Krolem I. M. Rzymskim odiaćhali do Lákemburgu ná delicye támeczne, zjeżdżali w przód do brzegów Donáiu, ná oglądanie nowych Okrętów woennych wystawionych, nowe inuentiey, próbę czyniac onych, które się z wielką satisfactia wdaly. Owe, zaś co przeszłego Roku zá spráwa jednego Zakonnika były wybudowane, nie nádaly się tak dobrze iáko sobie obiecywał, álbowiem niemal wśzytkie zatonęły z znaczną szkoda względem prowiántów. Do Portu Weneckiego przypłynęły nie które Okręty od Stámbulu zta confirmatíá, iż Turcy vsilnie stárali się o ludzi ná wojnę których z ciężkością dostáwać mogli, y dla tego żeby Narody zachęćili wywieszáno Choragwie y ogon koniki co znaczy zá wiaré Máchometáńską, kto iá kocha áby wychodził ná wojnę zá nię. Wychodziły przytym surowe ordynánsy y Emiry Tureckie, áby się Turcy kupili y gromádzili rámiey iá náznáczony, y konie páśzli zá wczásu, ściągáiac się ku Belgradowi, y ku innym Miástom któreby były podległe niebezpieczeństwu od Cefárskich. Kápitán Báśśá Medzemorto potwierdzony zostáł ná swoim vrzędzie, y szpieźno Okręty Sultáńskie szykował ná Morzu. Przeciwko Moskwie y Kozakom ná Czarne Morze gotowáli także wśzytkie necessaria. Xiażę Dagiston pewney Prowincyeey Pan Ciedr ák chołduiacy Turkom) v pewnił w liście swoim Sultáná Tureckiego, że miał po gotowiu znaczne Woysko, którym zamyslał áttákováć Miásto Terren, y wśzelákich dodać potrzeb ná iego obleżenie.

W Adryánopolu była wiadomość v Turkow, że Krol Perski miał poskroć mić Arábów zbuntowanych, y wygnáć z Miásta Báśśáru.

W Rzymie Oćiec S. z láski Bożey przy lepszym zdrowiu wolny od kátáru przechadzał się po Gáleryey. Die 20. przeszłego Mieśiacá w Kościele S. Tryfóná w Rzymie, gdzie Bráctwo iest Centurina pod protectiá Naiásnieyszego Krolá I. M. Polskiego, Solennizowáli nabożeństwo *Exultationis* tegoż Krolá I. M. ná Thron Polski, przez Msza S. y *Te Deum Laudamus* spiewanie ná których functiach znáydownáli się *Eminentissimus Cardinalis Barbarini Protector Regni Poloniae*, y I. M. Pan Ablegat Korony Polskiej, I. M. Pan Stároltá Zydaczewski, który iák prędko dowiedział się, iż Oćiec S. podpisał kártę ná dwa kroć sto tysięcy złotych Niemieckich Cefarzowi I. M. *in subsidium* ná wojnę przeciwko nieprzyiacielowi Krzyżá S. tak záraz nieomieszkał pominiony I. M. P. Ablegat *solicitare* też *pro Regno Poloniae* summy powážney ná prosequowanie teyże wojny Tureckiey y dostawanie Kámiéná Podolskiego. Ná Morzu około Máłty Korsárowie Trypolinscy rozbiáiac wielkie szkody czynili: przeto Káwalerowie Máltáńscy wystáwiali trzy wielkie Tártány ná przeciwko Trypolinu zboycom, á Galery poszły do Sycylii dla nábywania prowiántów do Morey. W Mársylii ármia znowu Fráncuzowie 30. Galer y oczekiwáli ná pewne Okręty *ab occidente* woienne, áby się z nimi złączyli przeciwko Bárbáreyskim Korsárom. Z Mádrydu *constat* że Krol I. M. Hiszpáński srodze słáby, bo oprócz linszych áffectiy cierpi zawrót głowy. Po Wenecyey gloslatał, że támtá Rzeczpospolita miała záczynáć traktaty o Pokoy z Turkiem ná Cámpániey przy Woysku.